

ISSANDARISTIMISE PÜHA A AASTAL

(Esimene lugemine Js 42:5a 1-4.6-7)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Nii ütleb Issand: “Vaata, see on minu sulane, keda ma hoian, minu äravalitu, kellest minul on hea meel. Ma olen saatnud oma Vaimu tema üle. Tema toob rahvale õigekssaamise. Tema ei hüüa ega karju, tema häält ei ole kuulda tänavail. Mahapainutatud pilliroogu ei murra ta katki, ja hõõguvat tahti ta ei kustuta. Tema toob tõesti õigekssaamise. Tema ei nõrke ega murdu, kuni ta on maa peal õiguse maksma pannud, ja tema seadust ootavad saared.

Mina olen Issand, ja mina olen sind õigluseks kutsunud, haaranud kinni su käest ja sind kinnitanud. Ma olen seadnud sind rahvale seaduseks ja paganaile valguseks, avama pimedate silmi, laskma vange vabaks vangikojast ja tooma pimeduses istujaid valguse kätte.”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps 29:1-2.3ac-4.3b ja 9b-10; R: 11b)

R: Issand annab rahu oma rahvale.

Andke Issandale au, teie taevalised,
andke talle au ja ülistage teda.

Andke au Issanda nimele,
kummardage Issandat pühas ehtes.

R:

Issanda hääl on üle vete,
Issand üle suurte vete.
Issanda hääl müristab võimukalt,
Issanda hääl on täis ülevust.

R:

Kirkuse Jumal laseb müristada,
tema pühamus ülistavad kõik tema auhiilgust.

Issanda aujärg on vetevoogude üle,
Issand istub kuningana aujärel igavesti.

R:

(Teine lugemine Ap 10:34-38)

Lugemine Apostlite tegude raamatust:

Sel ajal avas Peetrus oma suu ja ütles: "Ma mõistan tõesti, et Jumal ei tee vahet isikute vahel, vaid iga rahva seast on temale meelepärane see, kes teda kardab ja on õiglane. Selle sõna on ta saatnud Iisraeli rahvale ja kuulutanud rahu-evangeeliumi Jeesuse Kristuse läbi, kes on kõige Issand. Te teate ju, mis on sündinud kogu Juudamaal alates Galileast, pärast ristimist, mida kuulutas Johannes, kuidas Jumal salvis Jeesuse Naatsaretist Püha Vaimu väega, ning kes selle järel käis mööda maad ja tegi terveks kõik, kelle üle saatan oli võimust saanud, sest Jumal oli temaga." See on Jumala Sõna.

(Salm enne Evangeeliumi Mt 3:16-17; Mk 9,7)

Halleluuja. Taevas avanes ja üks hääl ütles:

"See on minu armas Poeg, teda kuulake." Halleluuja.

(Evangeelium Mt 3:13-17)

Jeesus tuli Galileast Jordani äärde, selleks et Johannes teda seal ristiks. Aga Johannes hoidis teda tagasi ja ütles: "Mina peaksin ennast sinul ristida laskma, miks tuled sina minu juurde?" Jeesus aga kostis talle: "Ometi pead sa seda sündida laskma, sest meie kohus on täita Jumala tahtmist." Siis andis Johannes talle järele.

Kui Jeesus oli ristitud, tuli ta kohe veest välja. Ja vaata, taevad avanesid, ning ta nägi, kuidas Jumala Vaim laskus nagu tuvi tema üle. Ning hääl taevast ütles: "Vaata, see on minu armas Poeg, kes on mulle meele järgi."

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad õed ja vennad, elus juhtub nii mõndagi. Halbu uudiseid on paraku enamasti rohkem kui häid ja me ei peaks imestama, kui midagi halba või häirivat sünnib aeg-ajalt ka meile. Keegi pole meile andnud õigust eeldada, et õnnetused juhtuvad ainult võõrastele ja et valeotsuseid teevad ainult teised.

Elu õpetab, et kõigist õnnetustest ja kitsikustest ei suuda me hoida ei ennast ega oma lähedasi.

Evangeeliumi alusel peaksime aga mõistma, et inimeseks kasvamine saab teoks just üle raskuste. Raskuste ületamine on tähtis osa Jumala poolt inimesele määratud ülesandest.

Kui aga raskuste kohtamine paneb meid siiski Jumala vastu nurisema, siis on põhjust lugeda patutunnistust...

Jutlus

Armsad õed ja vennad, kord külastas üks mees oma sugulast, kes oli ületöötamise tõttu sattunud psühhoneuroloogiahaiglasse. Külaskäigu ajal teatati aga patsiendile, et tal tuleb minna protseduurile, ja nii jäi külaline palatisse üksinda teda ootama. Äkki aga astus uksest sisse turske hooldusvend ja teatas rõõmsalt: “Nii, aga nüüd lähme vanni! Võtame nüüd ilusasti riidest lahti ja...”... “Aga... aga...,” kogeles külaline, “mina ei ole üldse patsient, mina tuln siia oma sugulast vaatama – näete, mul on ju ka linnariided seljas.” “Jaa-jaa, muidugi-muidugi”, kostis hooldaja reipalt, “aga võtame need nüüd seljast ära ja läheme vanni – peseme puhtaks ja paneme puhta pesu, kammime juuksed ära, lõikame küüned, ja siis on kohe hoopis parem tunne...”

Millega lugu lõppes, kas sündis kõik tõesti kogemata, või mängisid “hullumaja sanitarid” külalisele vingerpussi – see pole teada. Kuid kujutagem ennast hetkeks selle õnnetu nahas, et mõista inimese kimbatust, kui muidu loogiline elukorraldus tema jaoks äkki enam ei kehti ja ta taipab ise ka, et loogiliste argumentide esitamine ajab asja ainult hullemaks...

Üpriski sarnases olukorras oli ka Ristija Johannes, kui Jeesus tuli tema juurde nõudma, et Johannes teda ristiks. See oli täiesti pea peale pööratud olukord – inimene pidi ristima oma Jumala?! Eriti veider oli Jeesuse nõudmine ka sellepärast, et Johannese ristimine polnud oma olemuselt lepingu märk, nagu meie oma kristlikku ristimist mõistame. Täiskasvanu ristimise juurde, nagu teame, kuulub usutunnistus ja töötus täita Jumala käske, samuti töötavad vanemad oma last ristida lastes oma järglasi usus kasvatada. Johannese ristimine oli aga oma olemuselt nii juudiusust kui tegelikult ka paljudest veel vanematest religioonidest tuntud lihtne puhastusrituaal, mille sisu võib kokku võtta järgmiselt: nii nagu vesi peseb kehalt mustuse, nii võta Sina, Jumal, vastu minu patukahetsus ja tee mind puhtaks mu patust!

Nüüd aga äkki: Jumal ja patune... Patune Jumal?! Ilmselt pidi Johannes oma küsimust Jeesusele mitu korda kordama, et olla kindel, et ta ei kuulnud valesi – ei, Jeesus, sa tulid ikka selleks, et ristida mind, mitte vastupidi! Johannes seisis vastamisi täiesti teistmoodi mõtlemisega kui see, millega varasem maailm oli harjunud, nii et kõigepealt tuli jahmatusest üle saada.

Kuid mis oli siis Jeesuse ristimise sümboolne tähendus. Johannese poolt läbi viidud

patukahetsusrituaali kaudu kinnitas Jumal oma inimesekssaamise eesmärgi ilmuda eksliku olendi kujul ja õpetada oma eeskujuga, kuidas peaks inimene käituma. Varisere kritiseerides tegi Jeesus ohtrate näidete varal selgeks, et Jumalal on rohkem rõõmu halastustegudest kui pikkadest palvetest, paastumisest ja juuksekarva lõhkiajavatest rituaalsetest reeglitest. Nii sai tema õpetusele avatud kuulaja hakata pöörama tähelepanu sellele, mis oli vanas seaduses justkui kadunud kirjaridade vahele.

Armsad õed ja vennad, kindlasti teeme me oma elus ka niiõelda “heauskseid vigu”, see tähendab, kujutame endale elureaalsust ette teistmoodi, kui see meile pärast avaldub. Seesuguseid, niiõelda eksimuste tüüpi vigu ei saa päriselt samastada pattudega, sest patt on teadlik ja tahtlik vastuastumine omaenda poolt äratuntud tõe. Kuid isegi kui me tahame uskuda, et meie kavatsus oli hea, peame siiski olema alati avatud meelesparanduseks – meelt tuleb parandada nii oma pattudest kui eksimustest. Nii õpime me järgima inimeseks saanud Jumala eeskujut, kes on tulnud siia maailma, et meie võiksime kord taevariiki jõuda ja õndsaks saada. Aamen.